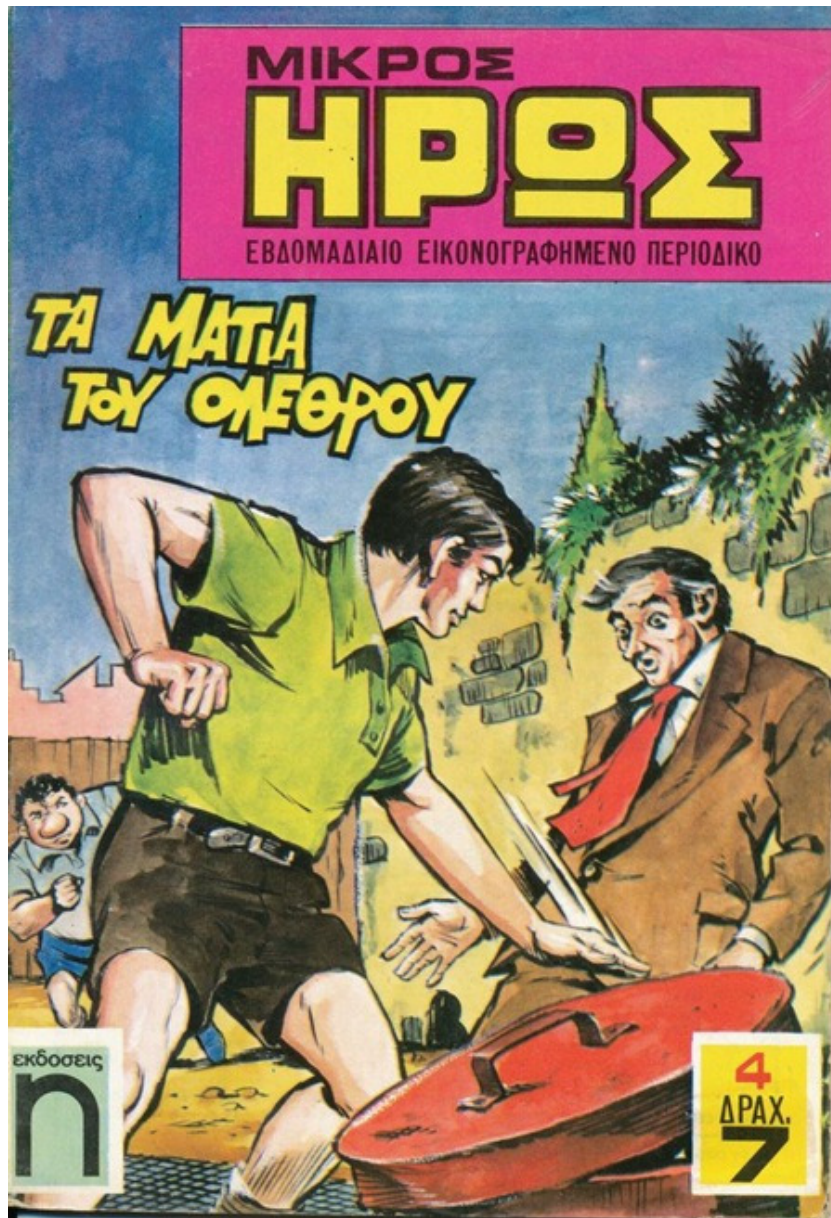

<http://hallofpeople.com/gr.php?user=Ανεμοδουράς>

Στέλιος Ανεμοδουράς

Αποσπάσματα

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 1: "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ"

(οι πρώτες σειρές)

Είναι νύχτα. Μια ξάστερη γλυκιά ανοιξιιάτικη νύχτα. Χιλιάδες ασημένια άστρα τρεμοπαίζουν γλυκά πάνω από την κοιμισμένη Αθήνα, σαν να προκαλούν τους κατοίκους της να βγουν έξω και να χαρούν την ομορφιά της νύχτας.

Μα οι κάτοικοι της Αθήνας δεν βγαίνουν από τα σπίτια τους. Ξέρουν ότι μέσα στη γλυκιά νύχτα παραμονεύει ο θάνατος!

Δεν είναι ελεύθεροι! Είναι σκλάβοι που στενάζουν κάτω από τη μπότα του σκληρού Γερμανού και το μαστίγιο του νικημένου Ιταλού!

Είναι κλεισμένοι στα σπίτια τους και περιμένουν. Περιμένουν με αγωνία μήπως ακούσουν το χτύπημα του θανάτου, το χτύπημα των Γερμανών στην πόρτα τους!

Και περιμένουν με λαχτάρα τη Μεγάλη Στιγμή όταν πίσω από τα μαύρα σύννεφα της σκλαβιάς θα ξεπηδήσει ο ήλιος της Ελευθερίας..."

σελ 9

Πάνω στο άψυχο σώμα Έλληνα πατριώτη ο Γιώργος Θαλάσσης δίνει όρκο, ότι από εκείνη τη στιγμή, θα πολεμά ασταμάτητα για την απελευθέρωση της πατρίδας του. Τον όρκο, εκείνο τον ανακάλεσε στο νου του, στις λίγες φορές που λιποψύχησε.

"Εγώ, ο Γιώργος Θαλάσσης ορκίζομαι να αφιερώσω τη ζωή μου στην υπηρεσία της πατρίδας μου! Ορκίζομαι να κάνω ό,τι μπορέσω για να προστατεύσω τους συμπατριώτες μου από τους απάνθρωπους τυράννους, ορκίζομαι να πολεμήσω εναντίον των βαρβάρων επιδρομέων, ώσπου να δω την Ελλάδα ελεύθερη και ευτυχισμένη!"

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 32: "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ!"

Για την Γερμανίδα κατάσκοπο Φροϊλάιν Χ, όλα είναι μπερδεμένα μέσα της. Δεν ξέρει αν μισεί το Παιδί-Φάντασμα και πρέπει να το εξοντώσει, δεν ξέρει, αν το θαυμάζει, δεν ξέρει αν είναι... ερωτευμένη μαζί του. Πάντως το τελευταίο αναγκάζεται να το ομολογήσει, όταν βρίσκοντας τις πιο απίθανες δικαιολογίες, εμποδίζει τον Σεϊτάν Αλαμάν να σκοτώσει το Γιώργο, που βρισκόταν μπροστά τους ανήμπορος να αντιδράσει.

“Το πρόσωπο του Σεϊτάν Αλαμάν γεμίζει μανία.

-Φροϋλάιν Χ, ουρλιάζει. Τώρα καταλαβαίνω γιατί τόσες φορές δεν πυροβόλησες εναντίον του Παιδιού-Φάντασμα, ενώ μπορούσες να τον σκοτώσεις! Αγαπάς τον Γιώργο Θαλάσση!..

-Ναι απαντάει με διαπεραστική φωνή η Φροϋλάιν Χ. Τον αγαπάω και τον θαυμάζω! Γιατί είναι ανδρείος, ριψοκίνδυνος, ιπποτικός, δυνατός, επιδέξιος, ηρωικός! Γιατί είναι πολύ ανώτερος από μας! Δεν θα σε αφήσω να τον σκοτώσεις Σεϊτάν Αλαμάν! Και τραβάει το πιστόλι της!”.

Ο Σεϊτάν Αλαμάν κατάφερε να την αφοπλίσει και να την απειλήσει αυτός με το δικό του πιστόλι. “Φύγε..”, της λέει. “...Αν μείνεις εδώ δεν θα διστάσω να τραβήξω τη σκανδάλη!.. -Θα φύγω, Σεϊτάν Αλαμάν...” του αποκρίνεται με αργή συρτή φωνή γεμάτη φαρμάκι. “...Αν, όμως σκοτώσεις το Γιώργο, ορκίζομαι ότι θα σε σκοτώσω! Το ορκίζομαι στο όνομα του μικρού μου αδελφού που τόσο μοιάζει στα χαρακτηριστικά με το Παιδί-Φάντασμα...”

Κοιτάζει το Γιώργο με ένα βλέμμα, όπου η εχθρότητα σμίγει με μια παράξενη στοργή. -Σε μισώ Παιδί-Φάντασμα, λέει, γιατί είσαι εχθρός της πατρίδας μου. Δεν θέλω όμως να πεθάνεις. Αν πεθάνεις θα εκδικηθώ!..

Ο Σεϊτάν Αλαμάν βάζει τα γέλια: “...Χα, χα, χα! Η Φροϋλάιν Χ είναι ερωτευμένη !.”

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ: 273: "ΠΟΛΕΜΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ" σελ. 28

Κάποιος πρέπει να θυσιαστεί για να ανατιναχτεί μια γέφυρα, από όπου θα περνούσε γερμανικό τρένο με πολεμοφόδια.

Και ενώ ετοιμάζονται να ρίξουν κλήρο, εμφανίζεται μια γυναίκα, που ισχυρίζεται ότι δικαιωματικά σε αυτήν πρέπει η τιμή να θυσιαστεί.

“Είναι η Ελένη Κομνίτη είναι μια ατρόμητη πατριώτισσα, που παίζει κάθε φορά τη ζωή της κορώνα-γράμματα πολεμώντας εναντίον των τυράννων. Οι κατακτητές σκότωσαν τον πατέρα της, τον άντρα της και τα παιδιά της.

Έχει μείνει μόνη στον κόσμο. Μόνη της με την πατρίδα της και έχει ορκιστεί να κάνει τους βαρβάρους κατακτητές να πληρώσουν ακριβά αυτό που έκαναν! -Έχω όλο το δικαίωμα, λέει η Ελένη Κομνίτη να πάω εγώ με έχοντας τις βόμβες. Όλοι οι δικοί μου πολέμησαν και πέθαναν για την Ελλάδα! Και εγώ πολεμώ για την Ελλάδα και θα πεθάνω για την Ελλάδα! Δώστε μου τις βόμβες γιατί η ώρα πλησιάζει..

Άλλωστε πιο εύκολα μπορεί να πλησιάσει στη γέφυρα μια γυναίκα, παρά ένας άντρας!...

Ο Γιώργος και οι άλλοι πατριώτες κοιτάζουν με θαυμασμό την υπέροχη αυτή γυναίκα, που ο χαμός των δικών της, αντί να τη λυγίσει, την έκανε έναν από τους πιο ηρωικούς και μαχητικούς αγωνιστές της ελευθερίας και που τώρα θυσιάζει τόσο πρόθυμα τη ζωή της για να βοηθήσει την πατρίδα της και να εκδικηθεί τους τυράννους για το σκοτωμό των αγαπημένων της προσώπων.

-Δώστε τις βόμβες στην Ελένη Κομνίτη! λέει ο Γιώργος με φωνή που τρέμει ελαφρά από τη συγκίνηση... Έχει πραγματικά όλα τα δικαιώματα!..”

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 337: "ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΧΑΝΕΙ ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ", σελ. 24

Το Παιδί-Φάντασμα έχει αιχμαλωτίσει τον Γερμανό πράκτορα "Γεράκι" και του κάνει αντιπολεμικό κήρυγμα.

“Και τα εκατομμύρια των ανθρώπων Γερμανών, Ελλήνων, Γάλλων, Ιταλών, Άγγλων, Αμερικανών που σκοτώθηκαν και σκοτώνονται κάθε μέρα; Γιατί να πεθαίνουν οι άνθρωποι αυτοί; Και γιατί να βυθιστούν στο πένθος οι οικογένειές τους; Γιατί να απλωθεί στον κόσμο τόση δυστυχία; Γιατί να ξυπνήσουν όλα τα κακά ένστικτα του ανθρώπου και ο ένας να σκοτώνει τον άλλον; Γιατί να καταστραφούν ολόκληρες πόλεις μαζί με όλους τους κατοίκους τους; Γιατί όλα αυτά τα βασανιστήρια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης; Δεν καταλαβαίνεις Γεράκι, ότι ο πόλεμος είναι το χειρότερο μέσο για να βρει κανείς το δίκιο του; Όταν θα τελειώσει ο πόλεμος αυτός κι αν ακόμα τον έχει κερδίσει η Γερμανία, η πατρίδα σου θα έχει υποστεί τόση καταστροφή και θα έχουν πεθάνει τόσο συμπατριώτες σου, ώστε η νίκη θα είναι δώρο άδωρο (...) Και συνεχίζετε τον πόλεμο, μολονότι βλέπετε ότι η Γερμανία καταστρέφεται. Ενδιαφέρεστε μόνο για τη νίκη του Χίτλερ και όχι για την πατρίδα σας! Και ξεχνάτε ότι ο Χίτλερ δεν θα υπάρχει μια μέρα, αλλά η Γερμανία θα ζει και θα έχει πάνω στο κορμί της τα σημάδια από τις πληγές που δέχεται τώρα και που θα δεχτεί ακόμα, αν ο πόλεμος συνεχιστεί!..”

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 411: "ΔΥΟ ΗΡΩΕΣ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ" σελ. 9

Ο Διαβολάκος και το Ζουζούνι βρίσκονται επικεφαλής μαθητικής διαδήλωσης. Στην κορύφωση της πορείας οι Γερμανοί ανοίγουν πυρ κατά των μαθητών. Ο Γιώργος, ο Σπίθας και μερικοί από τους πιο αποφασισμένους άντρες της ομάδας κρούσης της οργάνωσης παρακολουθεί την πορεία από κοντά με τα όπλα τους κρυμμένα κάτω από τα ρούχα τους.

” Αυτό που επακολουθεί είναι φριχτό και θα μείνει στην ιστορία του πολέμου σαν μια από τις πιο εγκληματικές πράξεις των ανθρώπων του Χίτλερ. Οι Γερμανοί στρέφουν τα όπλα τους εναντίον των μικρών μαθητών και πιέζουν την σκανδάλη! Ένα μουγκρητό πληγωμένου θηρίου ξεπηδάει από το λαρύγγι του Σπίθα. Γιατί από τους πρώτους που πέφτουν κάτω από τις σφαίρες των Γερμανών είναι ο Διαβολάκος και το Ζουζούνι! -Μανούλα μου! Γρυλίζει. Μανούλα μου! Τα καημένα τα παιδάκια!.. Τα σκότωσαν!... Το μακελειό δεν κρατά πολύ. Η μανιασμένη και γεμάτη οργή επίθεση της ομάδας κρούσης της οργάνωσης του Παιδιού-Φάντασμα αναγκάζει τους άνανδρους δολοφόνους να τραπούν σε άτακτη φυγή. Στο μεταξύ έχουν σκορπίσει έντρομα στους γύρω δρόμους και τα παιδιά, που δεν περίμεναν ποτέ, όσο βάρβαροι και αν ήταν οι κατακτητές, ότι θα άνοιγαν πυρ εναντίον αόπλων παιδιών. Στην ασφαλτο του δρόμου απομένουν μόνον ασάλευτα κορμιά. Ψυχα κορμιά αθών παιδιών και μερικοί από τους δολοφόνους τους χτυπημένοι θανάσιμα από τα πυρά των Ελλήνων πατριωτών.. Ο Γιώργος κρεμά στον ώμο του το αυτόματό του και τρέχει γεμάτος αγωνία εκεί που έχουν πέσει οι δυο μικροί φίλοι του. Σκύβει πάνω από τα δύο αναίσθητα παιδιά, ενώ ένα αόρατο παγωμένο χέρι σφίγγει την ψυχή του.

Εξετάζει το σφυγμό τους, ακουμπάει στο στήθος τους για να ακούσει τους παλμούς της καρδιάς τους... Τίποτε! Τα δυο παιδιά είναι νεκρά! Τα δύο Ελληνόπουλα έχουν δώσει τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας τους! Σηκώνει το κεφάλι του και οι άλλοι πατριώτες βλέπουν δυο χοντρά δάκρυα να κυλούν στα μάγουλά του...”

ΑΠΟ ΤΟΤΕΥΧΟΣ 592: "ΜΠΟΜΠΙΡΑΣ, ΤΟ ΣΟΦΟ ΠΑΙΔΙ" σελ. 4-5

Η μικρή ηρωίδα Σουσουράδα τραυματισμένη θανάσιμα, σβήνει ενώ γύρω της βρίσκονται μαζεμένοι οι φίλοι της.

"... Τα μάτια της Σουσουράδας ανοίγουν και το βλέμμα τους θολό, καρφώνεται πάνω στο παχύ πρόσωπο του Σπίθα. -Χοντρέ! Λέει με φωνή που μόλις ακούγεται. ...έλα πιο κοντά!... Ο Σπίθας πλησιάζει πιο πολύ και γονατίζει πλάι στο κρεβατάκι της. Η Σουσουράδα λέει με φωνή τόσο σιγανή, που λες κι έρχεται από τον άλλον κόσμο: -Χοντρέ, σε λίγο θα πεθάνω! Μην κλαις! Δεν πρέπει να κλαίμε όταν ένας από μας πεθαίνει! Πρέπει να γελάμε και να τραγουδάμε! Προσφέρουμε στην πατρίδα τον εαυτό μας! Στον αγώνα για την ελευθερία! Και όποιος πεθαίνει για την ελευθερία είναι σαν να ζει αιώνια!

Ο Σπίθας ξεσπά σε ένα γοερό κλάμα. Η Σουσουράδα τον αποπαίρνει με αυστηρό ύφος:

-Χοντρέ, γυναίκα είσαι και κλαις έτσι; Δεν ντρέπεσαι λιγάκι; Τι πράγματα είναι αυτά θέλω να γελάσεις! Και να τραγουδήσεις! Θέλω να μου φτιάξεις ένα εύθυμο τραγούδι μόλις πεθάνω! Μου το υπόσχεσαι αυτό;

-Σου το υπόσχομαι, λέει ο Σπίθας.

-Φίλησε με!... Ο Σπίθας σκύβει και αφήνει ένα τρυφερό φιλή πάνω στο μέτωπο της μικρούλας φίλης του. Την ίδια στιγμή, τα μάτια της Σουσουράδας κλείνουν και το στήθος της παύει να ανεβοκατεβαίνει.."

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 668: "Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΧΕΡΙ" σελ. 5

Το Παιδί-Φάντασμα έχει απέναντί του τον περίφημο στρατηγό του Χίτλερ τον Βίλελμ φον Κανάρις, αρχηγό της γερμανικής αντικατασκοπείας, που του ζητάει να του δώσει τον μυστικό τύπο για την κατασκευή της ατομικής βόμβας, τον οποίο ο Γιώργος είχε αποσπάσει από Γερμανό επιστήμονα και είχε ήδη καταστρέψει για να μην πέσει στα χέρια, ούτε των Συμμάχων ένα τέτοιο φοβερό όπλο μαζικής καταστροφής και ολέθρου.

“Ο Γιώργος νιώθει θαυμασμό για τον άνθρωπο αυτό και για την εξυπνάδα του. Έχει ακούσει πολλά για τον φον Κανάρις. Είναι ένας από τους πιο έξυπνους ανθρώπους του κόσμου. Και έχει ακούσει κάτι που δεν μπορεί να το πιστέψει. Ότι δηλαδή ο φον Κανάρις μισεί τον Χίτλερ και το καθεστώς του! -Θέλω να με πιστέψεις, του λέει ο ναύαρχος. Δε θα παρέδιδα ποτέ στον Χίτλερ ένα όπλο, με το οποίο ο τρελός αυτός εγκληματίας θα βύθιζε την ανθρωπότητα στο αίμα και στη συμφορά...Θέλω τον τύπο για να τον καταστρέψω.. Να μην πέσει στα χέρια του!..

’λλο τόσο δεν θέλω να πέσει στα χέρια των Συμμάχων, γιατί ποιος μου λέει ότι ανάμεσα στους ηγέτες των Συμμάχων δεν θα βρεθεί κάποιος που θα θελήσει να κατασκευάσει την ατομική βόμβα και να τη ρίξει στις γερμανικές πόλεις σκοτώνοντας εκατομμύρια ανθρώπους”

Από «https://camerastyloonline.wordpress.com/2011/06/11/mikros-iroas-stelios-anemodouras_1917-2000_-afieroma-xartinoi-iroes»